

1. ODYMAĆ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

praes [1 sg odymam.] ◊ 3 sg odyma (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Powodować, że coś nabrzmięwa, puchnie; inflare, inflationem facere Cn (2): [Odymam/ Inflo, sufflo. Volck Ooo3v.]

*Zwrot: »odymać brzuch, żywot« = wzdymać [szyk zmienny] (1:1): Czemu mózecz fzkodzi żołądkowi. (-) Bowiem iest barzo nie ftrawny, á tak odyma żywot *GlabGad H2v; RejKup Lv.**

Formacje współrdzenne cf DAĆ.

Cf ODYMAJĄCY

MM